

Aleg. 11.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z dalszych czynności około organizacyi
Banku krajowego.

Wysoki Sejmie!

Sprawozdaniem z dnia 4. Września 1883 l. 25.508 Wydział krajowy przedstawił Wysokiemu Sejmowi szczegółowo czynności swoje, dokonane celem wprowadzenia w życie Banku krajowego. Od daty powyższej aż do chwili obecnej dokonany został cały szereg dalszych czynności organizacyjnych, które Wydział krajowy niniejszem Wysokiemu Sejmowi przedstawia.

Jedną z najpilniejszych i najważniejszych czynności organizacyjnych było skompletowanie Dyrekcji Banku krajowego, stosownie do postanowień §. 65. i 66. statutu. W zeszłorocznem sprawozdaniu swoim Wydział krajowy przedstawił Wysokiemu Sejmowi powody, dla których w chwili otwarcia Banku krajowego (2. Lipca 1883) posada jednego dyrektora pozostała nieobsadzoną. Na mocy drugiego ustępu §. 65. statutu pełnił tymczasowo funkcje trzeciego Dyrektora powołany do tego przez Wydział krajowy członek Rady nadzorczej, p. Michał Dymet. W myśl §. 66. statutu bankowego Rada nadzorcza na posiedzeniu z dnia 17. Listopada 1883 uchwaliła przedstawić Wydziałowi krajowemu jako kandydata na nieobsadzoną posadę Dyrektora Banku krajowego dra Alfreda Zgórskiego, dotychczasowego Dyrektora lwowskiego Towarzystwa zaliczkowego. Przychylając się do tego przedstawienia, Wydział krajowy dekretem z dnia 20. Listopada 1883 zamianował dra Alfreda Zgórskiego Dyrektorem Banku krajowego.

Stała organizacja całego personelu urzędniczego w Banku krajowym i zostające z nią w związku stanowcze unormowanie stosunków służbowych tak członków Dyrekcji jak i urzędników pozostają jeszcze z powodów w zeszłorocznem sprawozdaniu podanych w zawieszeniu, aż do zamknięcia całorocznego okresu działalności Banku krajowego. Wyniki całorocznej praktyki i spostrzeżenia w tym czasie przez Wydział krajowy poczynione, stwarzają podstawę dla uzupełnienia organizacyi w sposób celowi odpowiedni i ściśle do potrzeb zastosowany.

Jedno z najgłówniejszych zadań Dyrekcji w okresie, który niniejsze sprawozdanie obejmuje, stanowiły przygotowania do otwarcia oddziału hipotecznego w Banku krajowym.

Dyrekcya ułożyła nowy projekt udzielania pożyczek hipotecznych w listach zastawnych i przedłożyła takowy Wydziałowi krajowemu, który wysłuchawszy opinii Rady nadzorczej, stosownie do §. 11. statutu bankowego, wydał następnie zasadnicze normy w swoim zakresie kompetencyjnym (§§. 4., 6. 11. i 14. statutu). Normy te są następujące:

I. Stopa procentowa od pożyczek hipotecznych, przez Bank krajowy udzielać się mających, wynosić ma w stosunku $4\frac{1}{2}$ od sta rocznie, a wysokość dodatku na koszt zarządu w stosunku $\frac{1}{8}$ % półrocznie przy pożyczkach bezpośrednio przez Bank krajowy udzielanych, zaś $\frac{3}{8}$ % półrocznie przy pożyczkach za pośrednictwem instytucji lokalnych udzielać się mających. Wysokość dodatku na koszt zarządu obliczana będzie w stosunku do cyfry resztującego po spłacie każdej raty kapitału dłużnego.

II. Procent za zwłokę będzie pobierany w następującej wysokości:

a) jeżeli zaległość najpóźniej w 15 dni po terminie zostanie uiszczona, żadne procenta zwłoki od dłużnika nie będą żądane (§. 14. statutu);

b) w razie dłuższej nad dni 15 dopuszczonej zwłoki, dłużnik będzie w obowiązku uiszczać Bankowi krajowemu procenta zwłoki od dnia, w którym zapłata nastąpić miała, a to za pierwsze trzy miesiące w stosunku po sześć od sta rocznie, za drugie trzy miesiące w stosunku po siedm od sta rocznie, za dalszą zwłokę w stosunku po ośm od sta rocznie.

Przy obliczaniu procentów zwłoki frakcye półmiesięczne za całe półmiesiące liczone będą.

III. Domy, na które Bank krajowy udzielać będzie pożyczki hipoteczne, oraz budynki gospodarcze, których wartość uwzględniono przy udzieleniu pożyczki na posiadłość ziemską, muszą być zabezpieczone od ognia w towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie w sposób w §. 6. statutu bankowego wskazany.

IV. Na zapisane w księgach hipotecznych domy murowane mieszkalne Bank krajowy udzielać może pożyczki hipoteczne w następujących miejscowościach:

1. Biała, 2. Brzeżany, 3. Drohobycz, 4. Gorlice, 5. Jasło, 6. Kołomyja, 7. Kraków, 8. Lwów, 9. Nowy Sącz, 10. Przemyśl, 11. Rzeszów, 12. Sambor, 13. Sanok, 14. Stanisławów, 15. Stryj, 16. Tarnopol, 17. Tarnów, 18. Wadowice, 19. Złoczów.

Bliższe szczegóły o sposobie udzielania pożyczek hipotecznych przez Bank krajowy, **Alegat 1.** w obrębie powyższych norm zasadniczych, zawierają dołączone % postanowienia szczegółowe.

Z końcem roku 1883. weszły w obieg obligacje komunalne Banku krajowego I. emisji wydawane na podstawie pożyczek, gminom i powiatom udzielanych. Według zmienionego przez Wydział krajowy na wniosek Dyrekcyi planu I. emisji co do rozkładu na serie, wynosić ma ona 5000 sztuk seryi A. po 100 zł. (500.000 zł.), 2500 sztuk seryi B. po 1000 zł. (2,500.000 zł.) i 400 sztuk seryi C. po 5000 zł. w. a. (2,000,000 zł.), razem tedy pięć milionów.

Obligacje komunalne Banku krajowego znalazły od razu na krajowych targach pieniężnych taki popyt, że kurs ich dorównał zupełnie oczekiwaniom i nie zachwiał się ani na chwilę pod wrażeniem wiadomości, że wniesiona przez Dyrekcyę Banku krajowego a przez Wydział krajowy poparta prośba o wyjednanie dla obligacji komunalnych charakteru walorów pupilarnych, na razie nie została przez Ministerstwo uwzględniona. Powody, dla których c. k. Rząd jeszcze nie uznał za stosowne, przychylić się do prośby Dyrekcyi Banku krajowego, przed- **Alegat 2.** stawione są w dołączonym odpisie reskryptu ministryalnego z dnia 22. marca 1884 l. 1441.

Ponieważ J. E. p. Minister skarbu już w r. 1883. z okazji przedłożenia formularzy obligacji komunalnych Banku krajowego do zatwierdzenia zauważał, że obligacje te nie mają być podpisywane przez komisarza rządowego, gdyż wystarcza według brzmienia statutu bankowego (§. 41. al. 3.) potwierdzenie Rady nadzorczej, że wydane zostały na podstawie pożyczek gminom i powiatom udzielonych, przeto Wydział krajowy powołał na mocy §. 73. statutu bankowego swojego komisarza w Banku do kontrolującej ingerencji przy I. emisji obligacji komunalnych.

Mianowicie porucił Wydział krajowy komisarzowi swojemu podpisywanie obligacji komunalnych i wykonywanie nadzoru w tym kierunku, aby suma puszczonej w obieg obligacji komunalnych zawsze zgodną była z sumą pożyczek, udzielonych gminom i powiatom, oraz aby pożyczki gminne i powiatowe, służące za podstawę emisji obligacji komunalnych, opierały się na uchwałach, powziętych przez właściwe Rady gminne i powiatowe w ich zakresie kompetencyjnym albo zatwierdzonych przez Wydział krajowy. Co do pożyczek gminnych polecono komisarzowi Wydziału krajowego, aby wymagał poświadczenia przełożonej władzy autonomicznej, stwierdzającego potrzebę i cel użyteczny tych pożyczek.

W myśl tej instrukcji komisarz Wydziału krajowego lub jego zastępca powoływany jest przez Dyrekcyę Banku krajowego przy udzielaniu każdej pożyczki gminnej lub powiatowej do wykonywania swojego prawa nadzoru, co nietylko daje zupełną rękojmię, że puszczone w obieg obligacje komunalne opierają się na pewnej i łatwej do ściągnięcia wierzytelności Banku krajowego, lecz nadto stanowi zupełnie wystarczające zabezpieczenie, że otwarty gminom i powiatom kredyt nie zostanie nadużyty, tylko wyzyskany w miarę właściwą i na cele użyteczne. Okoliczność, że w pierwszym terminie płatności rat z pożyczek komunalnych cała należność Banku została bez zgody żadnej zaległości uiszczoną, świadczy, jak ogólnie i w sposób potrzebnym odpowiedni pożyczki te są wydawane.

Z dniem 1. Grudnia 1883 rozpoczął Bank krajowy wydawać asygnaty kasowe, mianowicie 4% z 30-dniowym terminem wypowiedzenia, 3½% z 14-dniowym terminem wypowiedzenia i 3% z 8-dniowym terminem wypowiedzenia. Obok zaprowadzonych już przedtem przekazów (chèques) i asygnat kasowych otworzył Bank krajowy lokacyi gotówki jeszcze i trzecią, jak już dotychczasowa krótka praktyka wykazała, bardzo popularną drogę fruktyfikacyjną. W porozumieniu z komisarzami c. k. Rządu i Wydziału krajowego zaczął Bank krajowy z początkiem r. 1884. przyjmować gotówkę na rachunek bieżący za książeczkami wkładowemi, według osobno w tej mierze wydanych specjalnych przepisów %.

Na oba ostatnie sposoby lokacyi gotówki zwrócił Wydział krajowy okólnikami z dnia 11. grudnia 1883 l. 58.816 i z dnia 22. Stycznia 1884 l. 3280 uwagę wszystkich Wydziałów powiatowych celem korzystania z tego przy chwilowej lokacyi rozporządzalnej gotówki funduszków gminnych, powiatowych i t. d.

Zaraz w pierwszych kilku miesiącach po zaprowadzeniu powyżej wskazanych sposobów lokowania gotówki, wpłynęło do kasy Banku krajowego na przekazy, asygnaty i książeczki wkładowe nie licząc gotówki chwilowo przez Wydział krajowy na rzecz różnych funduszków włożonej, około pół miliona obcego kapitału, co na początek stanowi niezawodnie rezultat wcale pomyślny i pozwala wiele rokować dalszemu rozwojowi tej gałęzi funkcyi bankowych. Szczegółowych dat o lokacyi obcego kapitału nie podajemy tutaj, gdyż w obec ich ciągłej z natury rzeczy wypływającej zmienności, w chwili, gdy sprawozdanie to dojdzie do wiadomości Wysokiego Sejmu, każda cyfra byłaby już zadawnioną a tem samem nie dawałaby dokładnej informacji. Szczegółowe cyframi objaśnione sprawozdanie z rozwoju pojedynczych gałęzi czynności Banku krajowego należy już do bankowego zamknięcia rachunków, które w myśl §. 61. statutu Banku krajowego wraz z bilansem i inwentarzem majątku, przedłożone zostanie Wysokiemu Sejmowi po upływie b. r.

Równocześnie z rozwojem agend w samym Banku krajowym rozszerzała i rozszerza się ciągle działalność zakładu w kraju przez organa pomocnicze i wykonawcze, które Dyrekcyja proponowała w porozumieniu z Radą nadzorczą, a które następnie Wydział krajowy zatwierdził na rok bieżący w myśl §. 73 lit. 10 statutu bankowego z zakresem działania, wskazanym w dołączonych specjalnych instrukcyach.

W chwili zamknięcia niniejszego sprawozdania funkcyonowały już w kraju następujące zatwierdzone przez Wydział krajowy organa pomocnicze i wykonawcze Banku krajowego:

1. Na powiat Brzeski: Towarzystwo zaliczkowe w Brzesku;
2. na powiat Dąbrowski: Towarzystwo zaliczkowe w Dąbrowej;
3. na powiat Drohobycy i Turecki: Towarzystwo zaliczkowe w Drohobyczu;
4. na powiat Jarosławski: Towarzystwo zaliczkowe w Jarosławiu;
5. na powiat Limanowski: Towarzystwo zaliczkowe w Limanowej;
6. na powiat Łańcucki: Towarzystwo zaliczkowe w Łańcucie;
7. na okręg sądowy Makowski i na powiat Żywiecki: stowarzyszenie pożyczkowe „Wzajemna pomoc” w Makowie;
8. na powiat Nowo-Sądecki: Kasa zaliczkowa w Nowym Sączu;
9. na powiat Przemyślański: Towarzystwo zaliczkowe w Przemyślanach;
10. na powiat Kamionecki: Towarzystwo zaliczkowe w Radziechowie;
11. na powiat Samborski i Staromiejski: Towarzystwo zaliczkowe w Samborze;
12. na powiat Stanisławowski i Bohorodczański: Spółka handlowo-rolnicza w Stanisławowie;
13. na powiat Tarnowski i Pilźnieński: Towarzystwo zaliczkowe (dla miasta Tarnowa i powiatu Tarnowskiego) w Tarnowie;
14. na powiat Wielicki: Powiatowa kasa oszczędności w Wieliczce;
15. na powiat Złoczowski i Brodzki: Towarzystwo zaliczkowe w Złoczowie;
16. na powiat Cieszanowski: Towarzystwo zaliczkowe w Cieszanowie;
17. na okręg sądowy Gliniany (powiat Bóbrka): Towarzystwo zaliczkowe w Glinianach;
18. na powiat Jaworowski: Towarzystwo zaliczkowe w Jaworowie;
19. na powiat Krakowski: Powiatowa kasa oszczędności w Krakowie;
20. na powiat Mościski: Towarzystwo zaliczkowe w Mościskach;
21. na powiat Mielecki: Towarzystwo zaliczkowe w Mielcu;
22. na powiat Przemyśki: Towarzystwo zaliczkowe w Przemyśle;
23. na powiat Ropczycki: Kasa oszczędności w Ropczycach;
24. na powiat Rohatyński: Towarzystwo zaliczkowe w Rohatynie;
25. na powiat Rzeszowski, Kolbuszowski i Niski: Towarzystwo zaliczkowe w Rzeszowie;
26. na powiat Stryjski i Żydaczowski: Towarzystwo zaliczkowe w Stryju;
27. na powiat Sokalski i Rawski: Towarzystwo zaliczkowe w Sokalu;
28. na powiat Tarnopolski i Trembowelski: Bank powiatowy w Tarnopolu;
29. na powiat Wadowicki i Bialski: Powiatowa kasa oszczędności w Wadowicach;
30. na powiat Zbarazki i Skałacki: Towarzystwo zaliczkowe w Zbarażu.

Dalsza organizacja pomocniczych i wykonawczych organów Banku krajowego w powiatach jest w toku. Dyrekcya zawiązuje stosunki tylko z takimi instytucjami, które zalecone są przez właściwą Reprezentację powiatową i w myśl instrukcyi poddają się nadzorowi właściwego Wydziału powiatowego.

Organizacja zastępstw Banku krajowego na prowincyi przebyła ze skutkiem po myślnym już jedną próbę w tak ważnej sprawie rozwikłania interesów rozwiązanego Banku włościańskiego.

Że rozwikłanie to spowodowane być mogło na tory spokojnej i wobec obowiązków ciągnących na 40.000 zadłużonych włościan pożądaney likwidacyi, to w znacznej części stanowi zasługę Banku krajowego, który najpierw swoją chwilową pomocą zapobiegł ogłoszeniu niewypłacalności w chwili najkrytyczniejszej t. j. w styczniowym terminie płatności kuponów i wylosowanych listów dłużnych, a następnie wraz z swojemi organami pomocniczymi i wykonawczymi oraz z pomocą innych Towarzystw zaliczkowych ułatwiał spłatę długów włościańskich w sposób najkorzystniejszy.

Użyteczna dla zadłużonych włościan akcja Banku krajowego uwydatni się jeszcze i w dalszym przebiegu likwidacji Banku włościańskiego, gdy otwarcie oddziału hipotecznego (1. Lipca 1884) pozwoli Bankowi krajowemu podjąć dzieło poprawienia stosunków kredytowych w szerszym zakresie.

Jeden z celów wytkniętych Bankowi krajowemu w chwili założenia, już obecnie uważać można za osiągnięty. Bank krajowy stał się bowiem finansowym organem Wydziału krajowego w operacjach pieniężnych różnego rodzaju, które dotąd dokonywane być musiały za pośrednictwem innych instytucji kredytowych, pod warunkami, dla funduszu krajowego i funduszy w zarządzie Wydziału krajowego zostających mniej dogodnymi.

Korzyść ztąd dla kraju wynikająca uwydatniła się najwięcej w dokonaniem przez Bank krajowy sfinansowaniu tegorocznej emisji $4\frac{1}{2}\%$ obligacji pożyczki krajowej w sumie jednego miliona, przeznaczonego na pokrycie niedoborów z lat 1882—1884 oraz na dotację dla kasy krajowej. Całą emisję tych obligacji przyjął Bank krajowy po zeszłorocznym kursie subskrybcyjnym (90 za sto) i przypadającą za to funduszowi krajowemu kwotę 900.000 zł. zapisał na *conto separato* Wydziału krajowego po 5% już począwszy od 1. Maja 1884 jako dnia oprocentowania obligacji, zobowiązując się przytem do wypłat gotówki na żądanie w taki sposób, że Wydział krajowy pomimo stosunkowo znacznego procentu za lokację ma zapewnione wypłaty bez osobnych terminów wypowiedzania. Szczegóły całej tej transakcyi zawiera sprawozdanie z czynności, podjętych celem zrealizowania pożyczki krajowej z r. 1884. Tutaj podnosimy tylko zasługę oddaną przez Bank krajowy Wydziałowi krajowemu. Usługa ta jest niewątpliwie bardzo cenną. Wydział krajowy zdołał bowiem w ten sposób spieniężyć nowe obligacje krajowe po zeszłorocznym kursie subskrybcyjnym bez żadnych zachodów i kosztów, z jakimi każda inna operacja w tym celu dokonana, czy to emisja w drodze subskrypcyi jak w r. 1883 czy umowa z jakim innym zakładem kredytowym o sfinansowanie, koniecznie byłaby połączona. Znaczną korzyść przysporzył Bank krajowy funduszowi krajowemu tem, że już od 1. Maja b. r. jako dnia emisyi zapisał całą należność (900.000 zł.) na *conto separato* z takim samym procentem (5 od sta), jaki kraj płacić ma posiadaczom obligacji. Korzyść ta w pożyczce z r. 1884. ze względu na jej cele nie jest bez znaczenia, szczególnie z tego powodu, że spieniężywszy obligacje w innym zakładzie, Wydział krajowy musiałby był lokować uzyskaną gotówkę w asygnatach kasowych lub w inny sposób na niższy procent i przez czas dłuższy, dopóki w miarę niedostatecznego wpływania dodatków krajowych w porze letniej stopniowo nie byłby potrzebował tej części gotówki, jaka przez Wysoki Sejm przeznaczona została na pokrycie niedoborów. Co do kwoty przeznaczonej z pożyczki przez Wysoki Sejm na dotację kasy krajowej (400.000 zł.) korzyść wynikająca z lokacyi gotówki w Banku krajowym na stosunkowo tak znaczny procent, przedstawi się jeszcze wydatniej, gdyż kwota ta pozostanie niewydana dłużej, aniżeli część gotówki na pokrycie niedoborów przeznaczona. Tem cenniejsze są te korzyści, ile że Bank krajowy nie poniósł ze swojej strony ofiary i nie naraził się na stratę, lecz owszem oczekiwać może stosownego zysku na całym interesie. Kurs obligacji krajowych z r. 1883. podniósł się w ostatnich czasach za staraniem Dyrekcyi Banku stosunkowo znacznie powyżej pierwotnego kursu emisyjnego (z 90 na przeszło 91) a ponieważ obligacje z r. 1884. wydane zostały na zupełnie identycznej podstawie t. j. z temi samymi warunkami i terminami tak oprocentowania jak i umorzenia, przeto niewątpliwie Bank krajowy spienięży nabyte obligacje krajowe z r. 1884. z odpowiednim zyskiem dla siebie. Wobec postanowień statutu bankowego o rozdziale czystego zysku, spieniężenie obligacji krajowych z r. 1884. przez Bank krajowy z nadwyżką po nad cenę kupna uważać należy także za pośrednio krajowi przysporzoną korzyść.

Nietylko w tej jednorazowej operacyi kredytowej przysporzył już Bank krajowy korzyści funduszowi krajowemu i funduszom w zarządzie Wydziału krajowego zostającym.

W ogóle bowiem trwałą i stosunkowo znaczną korzyść zapewnił Bank krajowy Wydziałowi krajowemu tak co do lokowania chwilowo rozporządzałnej gotówki, jak i przy zakupnie i sprzedaży papierów wartościowych dla rozmaitych funduszków.

Wszystkie powyżej przytoczone szczegóły i objaśnienia stanowią tylko dopełnienie przedłożonego Wysokiemu Sejmowi w r. z. sprawozdania z dnia 4. Września 1883 l. 48.948.

Z tego też powodu Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy przyjąć niniejsze sprawozdanie do wiadomości.

Lwów dnia 3. Czerwca 1884.

Marszałek krajowy:

Dr. Zybkiewicz w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński, w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Przepisy

o udzielaniu przez Bank krajowy pożyczek hipotecznych w listach zastawnych cztero i pół procentowych

wydane w zastosowaniu się do §. 3. lit. A. i §§. 4 do 35. statutu Banku krajowego, i do przepisów regulaminu dla tegoż Banku przez Wydział krajowy w dniach 7. i 8. kwietnia 1883. r. do liczby 13.149 postanowionego, i do uchwał tegoż Wydziału krajowego z dnia 1. lutego 1884 do l. 1113 i z dnia 8. lutego do liczby 6643.

ROZDZIAŁ I.

O listach zastawnych.

§. 1. Pożyczki hipoteczne (§§. 4 i 22 statutu) udzielane będą przez Bank w listach zastawnych, podzielonych na pięć seryj, mianowicie:

seryi I.	po	50 zł. w. a.
„ II.	„	100 „ „ „
„ III.	„	500 „ „ „
„ IV.	„	1000 „ „ „
„ V.	„	5000 „ „ „

§. 2. Listy zastawne przynosić będą posiadaczom procent w stosunku $4\frac{1}{2}$ od sta rocznie od ich imiennej wartości (§. 25 i 26 lit. b statutu). Procent ten będzie płaconym posiadaczom listów zastawnych w dwóch równych półrocznych ratach z dołu, a mianowicie w dniach 30. Czerwca i 31. Grudnia każdego roku, za wręczeniem Bankowi kuponu (§. 28. statutu), a względnie przy listach winkulowanych za kwitami (§. 33. statutu).

§. 3. Tak kapitał jak i procenta (kupony) wypłacane będą posiadaczom listów zastawnych w walucie austriackiej.

§. 4. Każdy list zastawny wycofany być musi z obiegu najpóźniej w lat $51\frac{1}{2}$ od daty wystawienia.

§. 5. Wszystkie spłaty na kapitał czynione przez dłużników hipotecznych gotowizną w ciągu jednego półrocza, tworzą razem wzięwszy fundusz umorzenia listów zastawnych tego półrocza. W 6 miesięcy po upływie półrocza, Bank krajowy będzie obowiązany wycofać z obiegu taką ilość listów zastawnych, jaką reprezentuje kwota w temże półroczu przez dłużników na kapitał gotowizną spłacona.

§. 6. Wycofanie listów zastawnych z obiegu nastąpi:

A. przez zniszczenie tych listów zastawnych, które dłużnicy hipoteczni wniosą do kasy Banku w ciągu ubiegłego półrocza, tytułem przyspieszonej spłaty po nad plan umorzenia zaciągniętej pożyczki;

B. przez użycie nagromadzonego w ciągu półrocza funduszu umorzenia na wykup, lub wylosowanie odpowiedniej ilości listów zastawnych, a w szczególności:

1. przez zniszczenie tych listów zastawnych, które Bank z wolnej ręki w celu umorzenia nabędzie, lub z własnych zapasów dostarczy;

2. przez wylosowanie reszty listów zastawnych, jaka po strąceniu listów pod *B.* 1 wymienionych okaże się potrzebną na pokrycie sumy, która w danem półroczu ma być umorzona.

Do losowania przeznaczoną być ma jednakże przynajmniej taka ilość listów zastawnych, jaka reprezentuje połowę funduszu umorzenia danego półrocza.

§. 7. Po upływie lat 51½ Bank krajowy, będąc w obowiązku wywołać z obiegu wszystkie listy zastawne przed 51½ latami przez siebie wydane, używać będzie na ten cel przedewszystkiem całego funduszu w ubiegłym półroczu na umorzenie przez dłużników hipotecznych gotowizną wniesionego.

§. 8. Wypłata oznaczonych w §. 2. półrocznych procentów dopełnioną być ma przez Bank krajowy od każdego listu zastawnego w ciągu czasu między dniem wypuszczenia w obieg każdego listu zastawnego, a dniem wycofania go z obiegu.

§. 9. W celu zapewnienia prawidłowej obsługi wypłaty kuponów i listów zastawnych do wycofania w każdym półroczu przypadających, Bank krajowy tworzyć będzie rezerwę specjalną z dwóch następujących źródeł:

1. z wpisowego (§. 14.), które każdy zaciągający pożyczkę z Banku krajowego w wysokości ¼% od imiennej wartości pożyczki przy jej odebraniu uiścić będzie obowiązany;

2. z korzyści jakie Bank osiągać będzie przez wykup z wolnej ręki listów zastawnych do wycofania przeznaczonych.

Rezerwa ta kontrolowaną będzie oddzielnie i oddzielnie wykazywaną w bilansie.

Ilekoć ta rezerwa przewyższać będzie 10% w stosunku do ogólnej sumy listów zastawnych będących w obiegu, przewyżka nad 10% będzie dołączoną do ogólnych dochodów Banku.

ROZDZIAŁ II.

O pożyczkach hipotecznych.

A. Przepisy ogólne.

§. 10. Bank krajowy może udzielać pożyczki hipoteczne (§. 4. stat.) przy zachowaniu bezpieczeństwa w §§. 5—7. statutu wymaganego, w listach zastawnych cztero i pół procentowych, bądź bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem Instytucyj lokalnych.

§. 11. Bezpośrednio udzielać będzie Bank pożyczki:

a) na hypotekę posiadłości ziemskich w Galicyi i Wielkiem Księstwie Krakowskiem położonych, a zapisanych w księgach tabuli krajowej lub urzędów hipotecznych, istniejących przy c. k. Sądach kolegialnych;

b) na hypotekę domów murowanych mieszkalnych, podlegających podatkowi domowoczynszowemu, zapisanych w księgach hipotecznych, a położonych w miastach, które wskaże Wydział krajowy, odpowiednio do ustępu 2. §. 4. statutu.*)

§. 12. Za pośrednictwem finansowych Instytucyj lokalnych Bank krajowy udzielać będzie pożyczki:

a) na hypotekę posiadłości gruntowych w obrębie miast i miasteczek, nie objętych postanowieniem §. 11. b. jeśli dla tych posiadłości księgi gruntowe istnieją:

*) Uchwałą Wydziału krajowego z d. 1. Lutego 1884 r. do l. 1118 wskazane zostały następujące miasta: 1. Biała, 2. Buczacz, 3. Drohobycz, 4. Gorlice, 5. Jasło, 6. Kołomyja, 7. Kraków, 8. Lwów, 9. Nowy Sącz, 10. Przemysł, 11. Rzeszów, 12. Sanok, 13. Sambor, 14. Stanisławów, 15. Stryj, 16. Tarnopol, 17. Tarnów, 18. Wadowice, 19. Złoczów.

b) na hypotekę posiadłości wiejskich, zapisanych w księgach hipotecznych, istniejących przy c. k. Sądach powiatowych.

§. 13. Pożyczki hipoteczne udzielane będą w cztero i pół procentowych listach zastawnych:

1. na lat 51 przy półrocznej spłacie na procent i na amortyzację $2\frac{1}{2}\%$;
2. na lat $37\frac{1}{2}$ przy półrocznej spłacie na procent i na amortyzację $2\frac{3}{4}\%$;
3. na lat $30\frac{1}{2}$ przy półrocznej spłacie na procent i na amortyzację 3% ;
4. na lat 23 przy półrocznej spłacie na procent i na amortyzację $3\frac{1}{2}\%$;
5. na lat $18\frac{1}{2}$ przy półrocznej spłacie na procent i na amortyzację 4% ;
6. na lat $15\frac{1}{2}$ przy półrocznej spłacie na procent i na amortyzację $4\frac{1}{2}\%$;
7. na lat $13\frac{1}{2}$ przy półrocznej spłacie na procent i na amortyzację 5% .

z każdej z tych rat Bank krajowy zaliczać będzie po $2\frac{1}{4}\%$ od cyfry długu zaciągniętego w listach zastawnych na procent od tegoż długu; resztę zaś na jego spłatę, czyli na umorzenie kapitału.

§. 14. Otrzymujący pożyczkę obowiązany będzie spłacić przy podjęciu takowej, kwotę wyrównyującą $\frac{1}{4}\%$ imiennej wartości pożyczki tytułem wpisowego.

§. 15. Oprócz spłat na kapitał i procenta, otrzymujący pożyczkę hipoteczną obowiązany będzie przy każdej racie opłacać tytułem dodatku na koszt administracji kwotę obliczaną w stosunku do resztującego każdorazowo kapitału, stopniową spłatą amortyzacyjną się umarzającego. (§. 23. i 30.)

§. 16. Każda rata w granicach planu spłaty czyli umorzenia pożyczki uiszczaną być winna gotowizną w walucie austriackiej w ustanowionych dniach płatności. Do spłat po nad plan umorzenia zastosowanie mają §§. 12. i 13. statutu.

§. 17. Każde całkowite lub częściowe uchybienie którejkolwiek z półrocznych rat wskazanych w skrypcie dłużnym, wkladać będzie na opóźniającego się obowiązek płacenia Bankowi krajowemu procentów zwłoki w następującym stosunku:

a) jeśli zaległość najpóźniej w 15. dniu po terminie uiszczoną będzie, żadne procenta zwłoki od dłużnika nie będą żądane (§. 14. stat.)

b) w razie dłuższej nad 15 dni dopuszczonej zwłoki, dłużnik będzie w obowiązku uiszczać Bankowi procenta zwłoki od dnia, w którym zapłata nastąpić miała, a to za pierwsze trzy miesiące w stosunku po sześć od sta rocznie, za drugie trzy miesiące w stosunku po siedm od sta rocznie, za dalszą zwłokę w stosunku po ośm od sta rocznie.

Przy obliczeniu procentów zwłoki frakcyje pół miesiąca za całe pół miesiąca liczone będą.

§. 18. Wszystkie procenta zwłoki obliczane będą zawsze od całej sumy zaległości, tak w kapitale, jak w procentach lub dodatku na koszt administracji i nie przestaną biec, aż w chwili całkowitego każdej zaległości uiszczenia.

Gdyby Bank w zastępstwie dłużnika uiszczał wypłaty, do których ten ostatni byłby obowiązany z ustawy lub na mocy swego wobec Banku zobowiązania, procenta zwłoki od takich sum obliczone będą od dnia, w którym Bank te wypłaty skutecznie.

Przy całkowitem lub częściowem uiszczeniu zaległości, będą pokrywane przedewszystkiem procenta zwłoki do dnia uiszczenia narosłe, jak niemniej koszty spowodowane egzekucją i wydatki poczynione przez Bank na podstawie statutu, regulaminu lub skryptu dłużnego, a dopiero reszta uiszczonej kwoty zaliczoną będzie na zmniejszenie, lub całkowite pokrycie samych rat zalegających.

§. 19. Budynki istniejące w majątkach ziemskich, domy w miastach, jak niemniej budynki istniejące w posiadłościach gruntowych, położonych w obrębie miast i miasteczek (§. 12.

a) i w posiadłościach wiejskich (§. 12. b), obciążonych pożyczką udzieloną przez Bank krajowy,

powinny być stale ubezpieczone od ognia w jednym z krajowych zakładów ubezpieczeń, przez cały okres czasu, aż do całkowitego spłacenia zaciągniętej w Banku krajowym pożyczki. *)

Bank będzie upoważnionym do zarządzenia tego ubezpieczenia na rachunek dłużnika i do odebrania wynagrodzenia w razie pogorzele.

B. O pożyczkach bezpośrednio udzielanych.

§. 20. Na hypotekę posiadłości ziemskiej, odpowiadającej wymogom §. 11. lit. a. niniejszych przepisów, Bank krajowy udzielać będzie pożyczki hipoteczne spłacalne w lat 51, 37½, 30½, 23, 18½, 15½, 13½, w ratach półrocznych 30. Czerwca i 31. Grudnia każdego roku z góry płatnych.

§. 21. Na hypotekę domów odpowiadających wymogom §. 11. lit. b. niniejszych przepisów wymienionych, Bank krajowy udzielać będzie pożyczki hipoteczne spłacalne w lat 30½, 23, 18½, 15½ i 13½.

§. 22. Otrzymujący pożyczkę wzmiankowaną w §. 20 lub 21 niniejszych przepisów, będzie w obowiązku uiścić takową jak następuje:

a) przy zaciągnięciu pożyczki winien uiścić prócz wpisowego (§. 14.) procent w stosunku 4½ od sta rocznie od całego kapitału nominalnej wartości pożyczki za czas od ustanowionego dnia zaliczenia, aż do dnia płatności najbliższej raty półrocznej;

b) w każdym z następujących dni płatności winien opłacać po 2½ od sta w stosunku do imiennej wartości listów zastawnych, w których pożyczkę otrzymał, tytułem półrocznego procentu za pół roku z góry od cyfry pozostałego po spłacie każdej raty kapitału dłużnego, resztę zaś z każdej raty tytułem stopniowej spłaty zaciągniętego długu.

§. 23. Wysokość dodatku na koszt administracji (§. 15.) ustanawia się dla pożyczek bezpośrednio udzielanych na ½% półrocznie od cyfry resztującego po spłacie każdej raty kapitału dłużnego.

§. 24. Wszelkie spłaty uiszczane być mają przez dłużników w kasie Banku krajowego we Lwowie.

C. O pożyczkach hipotecznych udzielanych za pośrednictwem Instytucyj lokalnych.

§. 25. Na hypotekę posiadłości, odpowiadającej wymogom §. 12. lit. a) i b) Bank krajowy udzielać będzie pożyczki nie inaczej, jak za pośrednictwem Instytucyj lokalnych, którym swe zastępstwo powierzy, a które pozostawać będą pod kontrolą Reprezentacji powiatowej. — Pożyczki te mają być spłacalne w ciągu lat 23, 18½, 15½, albo 13½.

§. 26. Reprezentacja powiatowa wskaże Bankowi, w uwzględnieniu warunków ekonomicznych powiatu i zwyczajów u jego mieszkańców istniejących, które z planów umorzenia potrzebom mieszkańców najbardziej odpowiadają.

Również wskaże Bankowi Reprezentacja powiatowa, w których terminach półrocznych raty pożyczek mają być spłacane. W każdym jednak powiecie będą oznaczone dla wszystkich dłużników jednakowe dni płatności rat pożyczkowych.

§. 27. Instytucja pośrednicząca wykonywać będzie pośrednictwo wzmiankowane w §. 25. w imieniu i na rzecz Banku krajowego we wszystkich stosunkach tak z biorącym pożyczkę, jakoteż z władzami.

*) Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń od ognia w Krakowie. (uchwała Wydziału krajowego z dnia 1. Lutego 1884. r. do l. 1113).

W szczególności Instytucja pośrednicząca :

a) przyjmuje zgłoszenia się o pożyczkę, ocenia potrzeby zgłaszającego się, zarządza zebranie wszelkich dowodów mogących posłużyć do oznaczenia wartości przedmiotu oddawanego pod hipoteczne zabezpieczenie, i wszystkie zebrane materyały przedkłada Bankowi razem ze swoją opinią, tudzież z opinią komisarza bankowego;

b) pośredniczy w korespondencji Banku krajowego z biorącymi pożyczkę, a po dopełnieniu z ich strony warunków pod jakimi Bank krajowy pożyczkę udzielić przyrzeknie, przedkłada mu akt pożyczkowy;

c) przyjmuje od Banku i wypłaca dłużnikowi walutę pożyczki i odsyła Bankowi dowody uskutecznionej wypłaty;

d) przyjmuje wszelkie spłaty przez dłużników Bankowi uiszczane, a w razie potrzeby ściąga takowe drogą egzekucyi i wszystkie spłaty przelewa niezwłocznie do kasy Banku krajowego.

§. 28. Wypłata pożyczki udzielanej na hypotekę posiadłości wymienionej w §. 12. pod a) i b) zawsze nastąpi gotowizną wedle kursu listów zastawnych, ustanowionego w promesie wydanej przez Bank krajowy, co do udzielenia samejże pożyczki.

§. 29. Otrzymujący pożyczkę na hypotekę posiadłości odpowiadającej wymogom §. 12. lit. a) i b), będzie w obowiązku spłacić takową w sposób następujący:

a) przy zaciągnięciu pożyczki winien uiścić prócz wpisowego (§. 14.), tytułem prowizyi za zastępstwo Instytucyi lokalnej 1 od sta w stosunku do imiennej wartości wypożyczonego kapitału tudzież procent w stosunku 4 $\frac{1}{2}$, od sta rocznie od imiennej cyfry tegoż kapitału, za czas od dnia wydania przez Bank waluty udzielonej pożyczki, do dnia płatności najbliższej raty półrocznej;

b) w każdym z następnych terminów płatności półrocznych rat, winien opłacać po 2 $\frac{1}{4}$, od sta w stosunku do imiennej wartości listów zastawnych, w których pożyczkę otrzymał, tytułem półrocznego procentu za pół roku z góry od cyfry dłużnego kapitału, umarzającego się stopniowo przez uiszczenie każdej półrocznej raty, — resztę zaś z każdej raty tytułem stopniowej spłaty zaciągniętego długu.

§. 30. Wysokość dodatku na koszt administracyi (§. 15.) ustanawia się dla pożyczek za pośrednictwem Instytucyj lokalnych udzielanych na $\frac{3}{8}$ % półrocznie w stosunku do cyfry resztującego po spłacie każdej raty kapitału dłużnego. Z powyższej prowizyi trzecia część przypadnie dla Instytucyi pośredniczącej.

§. 31. Wszystkie spłaty uiszczane być mają przez dłużnika za kwitami Banku krajowego, opatrzonymi także podpisem pośredniczącej Instytucyi, wykonywującej zastępstwo Banku krajowego w tym powiecie, w którym jest położoną posiadłość pożyczką tegoż Banku obciążona.

Alegat 2. do LW. 26.321/84.

Od pis

reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrzych z dnia 22. Marca 1884. l. 1441.

Auf die an den Herrn Minister und Leiter des Justiz-Ministeriums erstatteten Berichte vom 16. September 1883. und 9. Jänner 1884. Z. 8687/pr. und 180/pr., womit die Eingabe der Landesbank des Königreiches Galizien und Bukowina mit dem Grossherzogthume Krakau um Erwirkung eines Gesetzes wegen der Verwendbarkeit der Communal-Obligationen I. Emission dieser Bank zur fruchtbringenden Anlegung von Stiftungs- Pupillar- und ähnlichen Kapitalien befürwortet wurde, beehre ich mich auf Grund der Zuschrift des k. k. Justiz-Ministeriums vom 24. Jänner l. J. Z. 15.426 und nach gepflogenem Einvernehmen mit dem k. k. Finanz-Ministerium Euerer Excellenz Nachstehendes zu eröffnen:

Nach reiflicher Erwägung der Verhältnisse kann nicht darauf eingegangen werden, in Betreff der sogenannten Communal-Obligationen in gleicher Weise den Weg der allgemeinen Gesetzgebung zu betreten, wie dies mit dem Gesetze vom 2. Juli 1868. R. G. B. Nr. 93. in Betreff der von Hypothekaranstalten ausgegebenen Pfandbriefe geschehen ist, zumal die bisherige und sogar die neueste Erfahrung zeigt, dass obzwar den Besitzern von Pfandbriefen durch das Gesetz vom 24. April 1874. Nr. 48. R. G. B. noch ein besonderer, sehr weit gehender, den Besitzern von Communal-Obligationen nicht zu Gute kommender Vorrang vor anderen Gläubigern eingeräumt wurde, dieselben vor Verlusten keineswegs vollkommen geschützt werden können. Aber auch der Erlassung eines Spezialgesetzes zu Gunsten der Communal-Obligationen der galizischen Landesbank stellt sich die Erwägung entgegen, dass es mit Ausnahme des der k. k. priv. allgem. österr. Bodencreditanstalt in Wien in dieser Beziehung bereits mit Erlass vom 1. Juni 1864. Nr. 49. R. G. B. ertheilten Privilegiums, an Praecedentien hiefür gänzlich mangelt, und mit Grund befürchtet werden müsse, dass Falls dem Wunsche der galizischen Landesbank stattgegeben werden würde, zahlreiche Exemplicationen auf Grund dieses Vorganges zu Gunsten anderer Hypothekaranstalten nicht verhindert werden könnten. Dabei muss noch berücksichtigt werden, dass bei der seit einer Reihe von Jahren seitens der beteiligten Ministerien ausnahmslos festgehaltenen und wohlbegründeten ablehnenden Haltung gegen ähnliche Begehren grosser Stadtgemeinden zu Gunsten der von ihnen ausgegebenen Anlehensobligationen, es doch sicherlich nicht zu rechtfertigen wäre, wenn nunmehr einem derartigen Begehren zugestimmt werden würde, welches Obligationen zum Gegenstande hat, bei welchen die Sicherheit fast ausschliesslich auf der Zahlungsfähigkeit kleiner, wenig vermöglicher Gemeinden oder Bezirke beruht, auf deren Auswahl der Regierung gar kein Einfluss zusteht. Das Gewicht dieser letzteren Erwägung erscheint um so grösser, als nach §. 3. der Statuten der Landesbank, das Land zwar für die Einhaltung der aus der Emission von Pfandbriefen sich ergebenden Verpflichtungen bürgt, in Betreff der Communal-Obligationen aber Zeuge des §. 41. im Gegensatze zu §. 25. der Statuten eine solche subsidiäre Verpflichtung des Landes nicht besteht, so dass also eine Gleichstellung dieser letzteren Obligationen mit den Pfandbriefen von vorneherein ausgeschlossen ist.

Aus diesen Erwägungen kann dem Eingangserwähnten Ansuchen nicht entsprochen werden und werden Euere Excellenz eingeladen, hievon die galizische Landesbank und den galizischen Landesausschuss mit Rücksicht auf seine in dieser Angelegenheit stattgefundene Intervention in die Kenntniss zu setzen.

Die Berichtsbeilagen folgen im Anschlusse zurück.

Postanowienia

co do wkładek na rachunek bieżący.

1. Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem, przyjmuje wpłaty na rachunek bieżący i wydaje potwierdzenia na ruch gotówki w niniejszej książeczce.

2. Najmniejsza wpłata na niniejszy rachunek wynosić może 5 zł., saldo rachunku tego 50.000 zł. w. a. przenosić nie może.

3. Każda wpłata i wypłata z niniejszego rachunku musi być w tej książeczce uwidoczniona, przeto w każdym wypadku należy książeczkę kasie bankowej okazać, a przy zasaldowaniu ostatecznem rachunku zwrócić.

4. Bank wypłaca z niniejszego rachunku żadaną kwotę temu, na czyje imię książeczka jest wystawiona, nie odpowiada jednak za tożsamość osoby.

Właściciel książeczki może należitości swoje z niniejszego rachunku przekazywać osobom trzecim, w tym jednak wypadku celem uwidocznienia w książeczce przekazu musi ją osobiście lub z dołączeniem listownego zlecenia przedłożyć kasie bankowej.

Każdoczesną stopę procentową od niniejszego rachunku uwidocznia się na str. 5. Bank zastrzega sobie prawo zmiany stopy procentowej za uprzedniem trzechmiesięcznem ogłoszeniem w dziennikach krajowych.

6. Procenta obliczane będą półrocznie 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku i natychmiast do kapitału dopisywane.

7. Termin wypowiedzenia niniejszego rachunku w całości lub częściowo ustanawia się według kwot:

do kwoty	500 zł.	wypłaca się bez wypowiedzenia
"	1.000	" " " za 8-dn. wypowiedzeniem
"	5.000	" " " " 15 " "
"	10.000	" " " " 30 " "
"	25.000	" " " " 60 " "
"	50.000	" " " " 90 " "

Wypowiedzenie musi być w niniejszej książeczce uwidocznionem.

8. Jeżeliby Bank nie korzystał z prawa żądania wypowiedzenia, potrąconym będzie od wypłaconych przed czasem kwot eskont $\frac{1}{100}$.

9. Przez przyjęcie niniejszej książeczki, poddaje się wkładający powyższemu postanowieniom.

Zasadnicze postanowienia

dla stosunku Banku krajowego z zastępującymi go instytucjami lokalnymi.

Art. I.

Każda instytucja lokalna, zastępująca Bank krajowy, ma prawo używać pod firmą swoją dodatku „Zastępstwo Banku krajowego“.

Art. II.

Zastępująca Bank krajowy instytucja obowiązana jest:

- a) załatwiać sumiennie i według szczegółowych przepisów wszelkie zlecenia Banku tak w jego dziale bankowym, jak i hipotecznym;
- b) poddać się ustanowionemu nadzorowi Banku co do zleconego jej w ten sposób interesu;
- c) w ogóle działać w interesie kraju na korzyść Banku i jego klientów.

Art. III.

Natomiast zastępująca Bank krajowy instytucja lokalna ma prawo:

- a) korzystać z kredytu w Banku krajowym w formie statutu i instrukcjami Banku wskazanej;
- b) korzystać z pośrednictwa Banku we wszystkich swoich interesach pieniężnych na głównych i filialnych placach bankowych;
- c) czynić wnioski co do unormowania stosunków wzajemnych między Bankiem krajowym a instytucjami lokalnymi;
- d) w ogóle żądać poparcia od Banku dla interesów swego zakładu i swoich klientów.

Art. IV.

Na razie odnosić się będzie wzajemny stosunek Banku krajowego z instytucjami lokalnymi do następujących interesów:

A. Lokalne instytucje:

- a) zajmą się pośrednictwem dla Banku w eskoncie weksłów, pochodzących z okręgu dla każdej instytucji wskazanego;
- b) zajmą się pośrednictwem w udzielaniu przez Bank kredytu innym lokalnym instytucjom w okręgu dotyczącej, a Bank zastępującej instytucji;
- c) zajmą się wszelkiego rodzaju inkasem na rzecz Banku;
- d) pośredniczyć będą w lokowaniu przez klientów swego okręgu gotówki na rachunku bieżącym, asygnatowym i przekazowym w Banku krajowym;
- e) pośredniczyć będą w kredycie hipotecznym między Bankiem krajowym a ludnością wiejską i małomiejską swego okręgu;
- f) instytucje lokalne zajmą się wreszcie pośrednictwem w udzielaniu przez Bank krajowy pożyczek komunalnych dla gmin, powiatów, a także za solidarnem poręczeniem powiatów

lub gmin: kasom oszczędności, kasom pożyczkowym gminnym i powiatowym, oraz stowarzyszeniom zaliczkowym i innym opartym na ustawie z dnia 9. kwietnia 1873 r. (dz. ust. p. nr. 70) (§. 40. statutu).

B. Bank krajowy:

- a) akredytuje każdą instytucję lokalną w rachunku bieżącym w drodze korespondencji do wysokości wskazanej specjalną umową;
- b) akredytuje taką instytucję w drodze eskontu weksli do wysokości umówionej z pominięciem każdorazowej cenzury;
- c) załatwiać będzie przez swoje biura i zastępujące go lokalne instytucje wszelkie pieniężne zlecenia stowarzyszeń na placach, na których Bank będzie zastąpiony;
- d) udzielać będzie rady i pomocy we wszystkich sprawach bankowych, w których się lokalne instytucje do niego odniosą.

Art. V.

Podpisanie niniejszych postanowień zasadniczych, zastępuje umowę między Bankiem krajowym a odnosną instytucją lokalną — szczegółowe postanowienia i instrukcje dla każdego działu interesów, wyda Bank krajowy po wysłuchaniu w drodze właściwej zdania zastępywać go mających instytucji lokalnych.

I. Instrukcja ogólna.

§. 1. Zastępująca Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem instytucja nie będzie u siebie dla poruczonych interesów żadnych ksiąg prowadzić, jedynie obowiązana jest do składania peryodycznych raportów i wykazów.

§. 2. Wszelkie wpływy i wypłaty na rzecz Banku krajowego przechodzić będą przez osobną rubrykę księgi likwidacyjnej (żurnalu kasowego) i uwidoczniane będą w rocznych zamknięciach rachunkowych, według sum rocznych w rachunku obrotu. Nadto w conto corrente (Saldo-Conto) otrzyma Bank krajowy osobny rachunek, który należy prowadzić sposobem drabinkowym.

§. 3. W każdej korespondencji do Banku należy uwidocznnić stan rachunku Banku (Saldo) według wyniku ostatniego zapisku. Saldo to uwidocznnione być ma także w rachunkach miesięcznych, które według dotychczasowego zwyczaju stowarzyszenia zaliczkowe miesięcznie ogłaszają, a które Bankowi regularnie nadsełać należy. Oprócz tego z interesu poruczonego składać będą instytucje zastępujące Bank krajowy raporta kwartalne i roczne według formularzy przez Bank dostarczonych.

§. 4. Rachunek Banku oprocentowany będzie po 4% wzajemnie; różnica procentów dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku kapitalizowaną będzie.

§. 5. Bank krajowy pozostawia jako dotację kasową dla miejsca filialnego kwotę zł.; po nad którą wszelkie zwwyżki do kasy bankowej zwracane być mają. Dotacja ta kasowo wyłączoną nie będzie — wszakże służyć ma do dyspozycji Banku. Instytucji lokalnej wolno bierne u siebie Saldo Banku zamieniać na czynne, przyczem oprocentowanie równe na jej korzyść nie ustaje.

§. 6. Oprócz prowizyi za poszczególne zlecenia żadnych innych wynagrodzeń Bank krajowy udzielać nie będzie. Listy i przesyłki wzajemnie franco załatwiać się będzie. Potrzebnych do manipulacyi druków dostarczy Bank krajowy.

II. Instrukcja dla komisarzy bankowych.

§. 1. Dla każdej Bank krajowy zastępującej instytucji mianowany będzie na wniosek Wydziału powiatowego przez Dyrekcyę Banku za uwiadomieniem Wydziału krajowego komisarz bankowy i tegoż zastępca.

§. 2. Komisarz bankowy lub tegoż zastępca ma obowiązek:

- a) nadzorować wszelkie przez Bank poruczone interesa;
- b) brać udział z głosem stanowczym we wszystkich sesjach, które specjalne instrukcje bankowe ustanowią;
- c) sprawdzać i podpisywać wszystkie raporta i wykazy miesięczne i inne peryodyczne dla Banku przez instytucyę jego nadzorowi oddaną, sporządzane;
- d) zawiadamiać Bank zawczasu o możliwych niebezpieczeństwach, jakieby mu grozić mogły na miejscu filialnem.

§. 3. Komisarz bankowy w razie przeszkody w pełnieniu obowiązków, powołać ma do urzędowania swego zastępcę.

§. 4. Komisarz bankowy znosi się wprost z Dyrekcyą Banku, o ile jednak uważa to za stosowne, czynić to może za pośrednictwem Reprezentacji powiatowej; w każdym jednak razie powinien peryodycznie zdawać Reprezentacji powiatowej sprawę z czynności bankowych swego miejsca filialnego i o rozwoju poruczonej jego opiece instytucji lokalnej.

III. Instrukcja dla eskontu weksłów.

§. 1. Każdego podawać można weksle do skupu w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem.

§. 2. Weksle do skupu poruczone domicylowane być mają albo w Banku krajowym we Lwowie, albo u instytucji pośredniczącej.

§. 3. Co do podanych weksli odbędzie się na miejscu cenzura wstępna w dniach powyżej oznaczonych. Do sesji cenzuralnej należeć będą członkowie Dyrekcyi zastępującej Bank instytucji i komisarz bankowy lub tegoż zastępca.

§. 4. Po dokonanej cenzurze weksle z wszelkimi alegatami odesłane będą wprost do Banku krajowego we Lwowie.

§. 5. Każdy podający weksle do skupu, wypełnić ma dokładnie arkusz podawczy (al. 1.). Potwierdzenie podanych weksli otrzyma podający na odcinku. Podane w ten sposób weksle zaciągnięte będą do protokołu podawczego. Podczas posiedzenia cenzuralnego wypełniane będą bordera do każdego wekslu z osobna (al. 2.), poczem sporządzoną będzie konsygnacja jako alegat 3.

§. 6. Po otrzymaniu uchwały Dyrekcyi Banku wypełnić należy w protokole podawczym rubryki co do weksłów przyjętych i odrzuconych a w zamian za zwrócone odcinki wydać należy podającym nieprzyjęte weksle lub gotówkę za weksle skupione wraz z rachunkiem Banku.

§. 7. Instytucja Bank zastępująca może w zastępstwie Banku zezwalać na prolongatę wekslu, jeżeli innego w tym względzie nie otrzyma od Banku polecenia, pod następującymi warunkami:

- a) upłata wekslu musi wynosić $\frac{1}{8}$ część sumy wekslowej;
- b) weksel nowy nie może przekraczać 130 dni biegu i musi mieć niezmiennione z pierwszym podpisy;
- c) weksel prolongacyjny musi być 4 dni przed zapadłością datowany a 2 dni przed zapadłością Bankowi doręczony.

§. 8. Należność za wszystkie te czynności opłacać będą klienci zastępującej Bank instytucji w stosunku $\frac{1}{8}\%$ od weksłów skupionych lub prolongowanych.

IV. Instrukcja dla inkassa.

§. 1. Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ma prawo inkassować za pośrednictwem instytucyj lokalnych wszelkie swoje należitości czynne na placach filialnych.

Od kwot inkassowych opłacać będzie Bank krajowy prowizyę $\frac{1}{16}\%$.

§. 2. Wszelkie do inkassa przysłane weksle, rimesy lub asygnaty, należy (jeśli nie ma innego polecenia) w drugim dniu po zapadłości protestować i bezzwłocznie wraz z dokumentami protestowymi Bankowi zwrócić.

Należytość za protest i prowizyę $\frac{1}{2}\%$ od kwoty protestowanej zwracać będzie Bank krajowy.

§. 3. Wszelkie z winy inkassenta wynikłe szkody ponosi inkassent.

V. Instrukcja dla przyjmowania gotówki.

§. 1. Zastępująca Bank krajowy instytucja obowiązana jest na rzecz Banku przyjmować wszelkie wpłaty i o przyjęciu takowych Bank bezzwłocznie zawiadamiać.

§. 2. Wpłaty na asygnaty i książeczki wkładowe przyjmować należy według przepisów na formularzach *a.* i *b.* dostarczonych, z których górna część przeznaczona jest w miejsce korespondencji do Banku, a dolna jako tymczasowe potwierdzenie dla klienta.

§. 3. O innych wpłatach na rachunek Banku zawiadamiać należy Bank i klientów w drodze zwykłej korespondencji.

§. 4. Za czynności te Bank krajowy ani klienci Banku żadnego wynagrodzenia płacić nie będą.

VI. Instrukcja dla udzielania kredytu stowarzyszeniom zarobkowym i gospodarczym.

§. 1. Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. ks. Krakowskiem udzielać będzie kredytu stowarzyszeniom zarobkowym i gospodarczym bezpośrednio i pośrednio.

§. 2. **Bezpośrednio** udzielać będzie Bank krajowy kredytu stowarzyszeniom zarobkowym i gospodarczym, mającym zastępstwo Banku krajowego i takim stowarzyszeniom, które na mocy uchwały Dyrekcyi Banku wejdą w bezpośrednie z Bankiem stosunki. Kredyt ten udzielany będzie w drodze eskontu weksli za opłatą dyskontu o 1% poniżej każdorazowej stopy dyskontowej w Banku krajowym.

§. 3. **Pośrednio** udzielać będzie Bank krajowy kredytu stowarzyszeniom zarobkowym i gospodarczym nie należącym do kategorii w §. 2. wymienionej. Dyrekcyja Banku wskaże stowarzyszeniom tej kategorii stowarzyszenia pierwszej kategorii, u których weksle swoje dyskontować mogą; tym ostatnim zaś przysługuje prawo reeskontu takich weksli w Banku krajowym bez obciążenia swego kredytu. Stowarzyszenia pośredniczące pobierać będą od takich weksli zwykły dyskont w Banku krajowym ustanowiony. 1% różnicy stanowić będzie dochód stowarzyszenia pośredniczącego.

§. 4. Dyrekcyja Banku na podstawie wniosków osobnego komitetu cenzorów (§. 57. stat.) oznaczy każdemu stowarzyszeniu co roku w listopadzie na podstawie bilansu z roku poprzedniego wysokość kredytu w drodze bezpośredniej i pośredniej przyznanego — i poda ją do wiadomości stowarzyszeń interesowanych.

§. 5. Stowarzyszenia chcące korzystać z dalszego kredytu wekslowego po nad granice w poprzednich §§. wskazane, poddać muszą swe weksle zwykłej cenzurze bankowej.

§. 6. Dla nowopowstających stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, o których potrzebie Dyrekcyja Banku w drodze właściwej się przekona, udzielać będzie Bank krajowy kredytu do spłaty w 10 do 20 ratach kwartalnych za opłatą o 1% mniejszej prowizyi, niż każdorazowy dyskont w Banku krajowym, za zeznaniem skryptu dłużnego w formie aktu notaryalnego, lub złożeniem wekslu depozytowego. Weksel depozytowy musi jednak być zaopatrzony oprócz podpisu firmy stowarzyszenia jeszcze dwoma dobrymi podpisami.

Instrukcyja dla Cenzorów

dla oddziału bankowego ze stowarzyszeniami zarobkowemi i gospodarczemi.

§. 1. Dla oddziału bankowego ze stowarzyszeniami zarobkowemi i gospodarczemi, ustanawia się po myśli §. 57. kolegium cenzorów, których liczba oznacza się na 12.

§. 2. Posiedzenia cenzorów będą plenarne i komisyjne.

Do kompletu pierwszych potrzebną jest obecność 7, do drugich 2 cenzorów.

§. 3. Do plenarnych posiedzeń należą:

- a) ustanawianie w ciągu listopada każdego roku listy kredytowej dla stowarzyszeń (§. 4. VI. Instr.);
- b) przyznawanie kredytów dla nowopowstających stowarzyszeń (§. 6. VI. Instr.);
- c) ustanowienie kadencji dla cenzorów na każdy rok słoneczny;
- d) na żądanie Dyrekcyi zaopiniowanie wszelkich spraw odnoszących się do działu dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

§. 4. Komisyjnie załatwiać się będzie:

wszelkie podania o kredyt stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, dla których pełne kolegium cenzorów według przepisu §. 3. a) nie przyznało stałego kredytu w liście kredytowej.

§. 5. Kadencya dla każdej komisji cenzuralnej trwać będzie miesiąc; — do każdej takiej komisji przeznaczy się według §. 3. c) czterech cenzorów.

§. 6. Dyrekcyja zwołuje posiedzenia cenzorów plenarne i komisyjne według potrzeby i w miarę przepisów niniejszej instrukcyi.

VII. Instrukcyja

dla pośrednictwa przy pożyczkach komunalnych.

§. 1. Zastępstwo Banku krajowego obowiązane jest zająć się pośrednictwem w udzielaniu przez Bank krajowy pożyczek komunalnych gminom, powiatom i instytucjom, w okręgu temuz zastępstwu wyznaczonym.

§. 2. Zastępstwo Banku udzieli zgłaszającej się stronie, na podstawie przepisów o pożyczkach komunalnych instrukcyi do podań, wszelkich informacji i objaśnień, i dostarczy też formularzy na podanie i formularzy protokołu posiedzeń Rady gminnej, które otrzyma od Banku krajowego.

§. 3. Jeżeli gmina żąda pożyczki, należy takowej użyć pomocy przy wyjednanu u Wydziału Rady powiatowej odpowiednich i wymaganych potwierdzeń i uchwał, a w c. k. urządzie podatkowym wydania wykazu wszelkich podatkowi należytości, przez c. k. Starostwo potwierdzonego.

§. 4. Tak adjustowane podanie należy przejrzeć czy wszelkie formalności instrukcyą wymagane ściśle są zachowane, a opatrzywszy swoją opinią szczególnie co do celu i pożyteczności samej pożyczki, przedłożyć do dalszej decyzji Bankowi krajowemu.

§. 5. Jeżeli udzielenie pożyczki zostanie przez Bank uchwalone, wówczas otrzyma zastępstwo promesę, którą stronie proszącej wręczy wraz ze wzorem, w jakiej formie ma być odpowiedni skrypt notaryalny zeznany, a po sporządzeniu takowego i porównaniu z tymże wzorem prześle Bankowi krajowemu i w ogóle dopilnuje wykonania warunków promessy.

§. 6. Jeżeli po otrzymaniu skryptu Bank krajowy zarządzi wypłatę waluty pożyczki i prześle na ręce gminy asygnację, wtedy zastępstwo otrzymawszy osobno polecenie, na zasadzie przesłanego obrachunku dopełni wypłaty pożyczki przy zachowaniu wszelkich formalności przez Bank krajowy zastrzeżonych.

§. 7. Po skutecznionej wypłacie zawiadomi zastępstwo natychmiast Bank i prześle temuż wszelkie wymagane dokumenta i dowody.

§. 8. Za pośrednictwo przy wyrobieniu pożyczki zastępstwo ma prawo żądania i pobrania od strony 1‰ od udzielonej kwoty pożyczkowej, zaś za pośrednictwo przy wypłacie waluty $\frac{1}{10}$ ‰ od netto wypłaconej sumy.

VIII. Instrukcja w sprawach pożyczek hipotecznych.

A. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Bank krajowy udziela pożyczek za pośrednictwem zastępstwa:

- a) na hipotekę posiadłości gruntowych w obrębie miast i miasteczek, nie objętych postanowieniem przepisów §. 11. B., jeśli dla tych posiadłości księgi gruntowe istnieją;
- b) na hipotekę posiadłości wiejskich zapisanych w księgach hipotecznych istniejących przy c. k. sądach powiatowych.

Pożyczki te spłacalne być mają w ciągu lat 23, 18½, 15 albo 13½.

B. Postępowanie przy zgłaszaniu się o pożyczkę.

§. 2.

Zastępstwo przyjmie takie tylko podanie o pożyczkę i spowoduje przedłożenie dokumentów potrzebnych, jakieby skutkiem powziętej informacyi co do wartości hipoteki, wysokości i celu pożyczki (jak konwersya wysoko oprocentowanych długów, zakupno inwentarza i amelioracye zmierzające ku podniesieniu produktywności i wartości hipoteki), nakoniec co do moralnej wartości zgłaszającego się o pożyczkę przez zastępstwo i komisarza bankowego popartem, a przez Bank krajowy uwzględnionem być mogło.

§. 3.

Na realność włościańską, nie tworzącą samoistnego gospodarstwa rolnego, pożyczka udzieloną być nie może.

§. 4.

W razie uznania, że dłużnik ze względów moralnych zasługuje na kredyt, że ofiarowana hipoteka służyć może za podstawę długoletniego kredytu, wreszcie że cel pożyczki jest dla dłużnika pożytecznym a kredyt osobisty nie wystarczającym, zastępstwo zażąda przedłożenia dowodów objętych formularzem druk L. 202, a w razie potrzeby ułatwi dostarczenie tych dowodów, po zebraniu których spíše imieniem petenta podanie pożyczkowe, jak druk 202 i zaopatrzy je swoim sprawozdaniem i wnioskiem; tak wygotowany i przez siebie podpisany akt, wręczy komisarzowi bankowemu do oświadczenia się.

§. 5.

Komisarz bankowy zgadzając się na wniosek zastępstwa, podpisuje akt w odnośnej kolumnie z dodatkiem „zgadzam się“.

Jeśliby komisarz bankowy do wniosku nie przychylił się, winien odmowę tę uмотywować.

Brak podpisu komisarza bankowego na podaniu uważany będzie za niezgodzenie się z wnioskiem zastępstwa.

§. 6.

Podanie pożyczkowe zaopatrzone w dowody a mianowicie:

- a) wyciąg hipoteczny, wykazujący stan majątkowy w chwili wniesienia podania o pożyczkę;
- b) wykazy najnowszego pomiaru katastralnego i arkusz posiadłości gruntowej urzędownie stwierdzony co do zmian zaszłych w stanie posiadania;
- c) urzędowy wykaz opłacanych podatków rządowych bezpośrednich i dodatków i najnowszy nakaz zapłaty podatku gruntowego;
- d) policę asekuracyjną Tow. wzaj. ubezpiecz. co do ubezpieczenia budynków od ognia;
- e) inne dowody wartości nieruchomości, wraz z wnioskiem zastępstwa i komisarza bankowego, przesłać należy Bankowi krajowemu za rewersem pocztowym.

§. 7.

Pożyczki wyższej nad proponowaną przez zastępstwo i komisarza bankowego, Bank krajowy nie udzieli, może wszakże takową obniżyć lub odmówić bez podania powodów.

§. 8.

Gdyby Bank na podstawie przedłożonych dowodów uznawał, iż pożyczka w wysokości przez zastępstwo proponowanej nie może być udzieloną, w takim razie może za zgodą i na koszt proszącego zarządzić szczegółowe oszacowanie gospodarstwa na hipotekę ofiarowanego.

§. 9.

Na przyznaną pożyczkę otrzyma zastępstwo dla proszącego promesę Banku krajowego, zawierającą warunki, pod jakimi pożyczka udzieloną być może.

Warunki te należy proszącemu najdokładniej wyjaśnić, a w razie potrzeby dopomódz mu do dopełnienia onych.

Jeśliby proszący z promessy skorzystać nie chciał, zanotuje zastępstwo takie zrzeczenie się i promesę zwróci Bankowi krajowemu.

Wolno jednak proszącemu i po upływie terminu promessy zgłosić się do zastępstwa z dopełnieniem warunków, lecz w takim razie należy wnieść do Banku krajowego przez zastępstwo prośbę o wznowienie promessy i wypłatę pożyczki, dołączając akta pożyczkowe wraz z dowodami, ustępem II. promessy objętymi.

Po stwierdzeniu przez zastępstwo, że warunkom promessy stało się zadosyć, prześle zastępstwo cały akt Bankowi krajowemu wraz z zatwierdzonym przez komisarza bankowego wnioskiem o wypłatę waluty pożyczki, promesą przyrzeczoną.

Mimo dopełnienia warunków promessy, pożyczka może być odmówioną na wypadek jednej z okoliczności przewidzianych §. 10. statutu, o czym należy Bank krajowy bezzwłocznie zawiadomić.

C. Wypłata waluty pożyczki.

§. 10.

Niekróć Bank krajowy uzna warunki promessy za dopełnione, lub zgodzi się na zatrzymanie odpowiedniej kaucyi w depozycie, aż do czasu dopełnienia wszystkich warunków promessy, przesyła zastępstwu polecenie wypłaty waluty pożyczkowej z oznaczeniem terminu podniesienia onej, który jest zarazem dniem policzenia raty wstępnej oraz terminu o 30 dni późniejszego, z upływem którego w myśl §. 10. b. statutu, pożyczka odmówioną być może.

§. 11.

Bezzwłocznie po otrzymaniu polecenia wypłaty pożyczki ma zastępstwo proszącego o tem zawiadomić z oznaczeniem czasu 30-dniowego, w ciągu którego pożyczka podniesioną być ma.

§. 12.

Po upływie tego czasu pożyczka wypłaconą być może tylko za osobnem upoważnieniem Banku krajowego.

§. 13.

Wypłata pożyczki nastąpić może jedynie do rąk uprawnionego lub uprawnionych do podniesienia pożyczki (gdyby ich więcej było), lub do rąk tychże pełnomocnika, wykazanego pełnomocnictwem według wzoru przez Bank krajowy dostarczonego, a to do wysokości zł. 1.000 za kwitem według wzoru druk. L. 226, w obec świadków własnoręcznie podpisanym; — powyżej 1.000 zł. za takimże kwitem sądownie lub notaryalnie legalizowanym.

Kwit ten zaopatrzony nadto datą wypłaty i stwierdzeniem zastępstwa należy Bankowi krajowemu bezzwłocznie po dokonanej wypłacie pożyczki przesłać.

§. 14.

Z raty wstępnej straci zastępstwo na rzecz swoją 1% prowizji jednorazowej od nominalnej cyfry pożyczki i $\frac{1}{3}$ część od kwoty zarachowanej tytułem $\frac{3}{4}$ % dodatku administracyjnego.

§. 15.

Po doręczeniu Bankowi kwitu na wypłaconą pożyczkę otrzyma zastępstwo książeczkę z planem umorzenia i rachunkiem wypłaty pożyczki, co dłużnikowi bezzwłocznie doręczyć należy.

D. Postanowienia przy poborze rat amortyzacyjnych.

§. 16.

Na miesiąc przed każdym półrocznym terminem wymagalności rat, wyznaczonym dla powiatów zastępstwu przydzielonych, prześle Bank krajowy zastępstwu wykaz rat zainkasować się mających (druk 242) wraz z listem do zastępstwa (druk 244 a, b,) i kwitami (241) z 3ch części a, b, c. składającymi się. Równocześnie otrzyma zastępstwo wygotowane przypomnienia o zbliżającym się terminie rat, które bezzwłocznie dłużnikom na ręce naczelnika gminy rozesłać należy.

§. 17.

Skoro dłużnik zgłosi się celem zapłacenia raty, zażądać należy dowodu opłacenia podatków i premii asekuracyjnej.

O zaleganiu w opłacie podatków należy Bank zawiadomić, premia asekuracyjna zaś koniecznie przed pobraniem raty uiszczoną być musi, poczem dopiero zastępstwo przystąpić może do zlikwidowania raty, objętej wykazem druk 242 i kwitem Nr. 241.

§. 18.

Likwidacya rat w następujący sposób dokonaną być ma:

- a) Przedewszystkiem przekona się zastępstwo, czyli dłużnik posiada w ręku dostateczny fundusz na zapłacenie likwidować się mającej raty wraz z doliczeniem możliwego niedoboru z poprzedniej raty.

Tylko wyjątkowo i jeżeli cały powstać mogący niedobór bieżącej raty nie przenosi jej $\frac{1}{10}$ części, może zastępstwo przyjąć tę częściową spłatę, uwidoczniając niedobór w odnośnych wykazach i kwitach. Saldo takich niedoborów lub możliwych zwyczajów (Conto pro diversi) z rat poprzednich poda Bank krajowy zawsze w wykazie Nr. 242 i w kwicie Nr. 241, tak, że zastępstwo żadnych rachunków w tym względzie prowadzić nie będzie, a jedynie w chwili spłaty raty powstałe zwyczajki lub niedobory uwidoczni.

- b) Skoro dłużnik wykaże się, że posiada dostateczny fundusz na opłaty powyższe, wykreśli zastępstwo dotyczącą ratę z jego planu umorzenia.
- c) Następnie uzupełni rachunek pokwitować się mającej raty co do rubryk planem umorzenia nie objętych i wręczy dłużnikowi górną część (a) kwitu Nr. 241, zaopatrzoną w stampilię i podpis zastępstwa.
- d) Odcinek (b) dolnej części tegoż kwitu dołączy zastępstwo do swej asygnaty poboru i zapisze przypadającą Bankowi kwotę *netto* do księgi likwidacyjnej (żurnalu kasowego) w rubrykę dla Banku krajowego przeznaczoną, przypadającą zaś $\frac{1}{3}$ część $\frac{2}{3}\%$ dodatku do rubryki swych własnych dochodów.
- e) Resztę (c) dolnej części kwitu, przeszele zastępstwo Bankowi przy najbliższej korespondencji.
- f) Uzupełni wykaz Nr. 242. co do pozycji przez Bank niewypełnionych.
- g) Wpisze cały pobór w wykaz Nr. 243. dokładnie według podanych tamże rubryk.

§. 19.

Co do obliczenia prowizji zwłoki postanawia się co następuje:

- a) do dni 15 po upływie terminu wymagalności raty, prowizji żadnej się nie liczy;
- b) po upływie tego czasu liczyć należy poczynsz od dnia wymagalności raty (t. j. kapitał wraz z procentem i dodatkiem administracyjnym):
 - za pierwsze 3 miesiące po 6%
 - „ drugie 3 „ „ 7%
 - „ dalszą zwłokę „ „ 8%
- c) przy obliczaniu procentów zwłoki, frakcje półmiesiąca za całe półmiesiące, zaś ułamki krajcarów za całe liczone być mają.

§. 20.

Należytość stemplowa liczy się wedle skali II. a to od sumy raty wraz z prowizją zwłoki.

§. 21.

Co dni 15 t. j. 1. i 16. każdego miesiąca wytnie zastępstwo z juxty (druk Nr. 243) wykaz zainkasowanych rat (choćby tylko jedna była rata), który to wykaz należy wypełnić, zesumowany i podpisem zastępstwa zaopatrzony do Banku krajowego bez żadnej dalszej korespondencji odesłać należy.

§. 22.

Po upływie 15 dni od terminu wymagalności raty wypełnić należy upomnienie druk Nr. 245 do dłużnika i odesłać pod adresem naczelnika gminy franco z wezwaniem do uiszczenia zaległości w ciągu następnych dni 15.

Wydatek na porto należy dłużnikowi przy płaceniu raty zarachować i tak wydatek ten jako też dzień upomnienia zanotować w wykazie druk Nr. 242. w odnośnych kolumnach.

§. 23.

Po bezskutecznem upomnieniu (w razie potrzeby kilkakrotnem) mianowicie po upływie 30tu dni od terminu wymagalności raty, należy o tem zawiadomić Bank krajowy celem spowodowania egzekucji administracyjnej.

Zarządzając środki przymusowe, przeszele Bank krajowy pełnomocnictwo dla zastępstwa z prawem substytuowania osoby, wskazanej przez zastępstwo i pod tegoż odpowiedzialnością w celu zastąpienia Banku w obec władz administracyjnych i sądowych.

Gdyby wśród egzekucji zaległość uiszczoną została, poniesione koszty z powodu zaniechania egzekucji wynikłe ściągnąć należy od dłużnika wraz z ratą i uwidocznic na kwicie Nr. 241, jakoteż w uwadze wykazu Nr. 242. i 243; kwoty ztąd przypadające pobrać należy na rachunek Banku, który zastępstwu jego wydatki za osobnym rachunkiem zwróci.

§. 24.

Przed upływem półroczu otrzyma zastępstwo wykaz rat zainkasować się mających wraz z kwitami, po otrzymaniu którego obowiązaniem jest zastępstwo wykaz poprzedni wraz z kwitami niezrealizowanemi i drugą częścią (b) listu druk 244. Bankowi krajowemu bezzwłocznie zwrócić.

Również należy zwrócić wykaz taki bezzwłocznie na wypadek, gdyby wszystkie raty weszły przed upływem półroczu.

Brakujące i Bankowi niezwrócone kwity przy wykazie L. 242. Bank krajowy uważać będzie jako inkasso dotyczących należytości i za wartość tychże obciąży zastępstwo z walutą dnia wymagalności tych należytości.

§. 25.

Wszelkie wpływy do kasy zastępstwa z tytułu rat hipotecznych prowadzone będą w ogólnym rachunku dotacyi kasowej.

§. 26.

W wypadkach specjalnych, instrukcją powyższą nie przewidzianych, Bank krajowy udzieli stosownej informacyi.

From the first of these, it is evident that the
first of the three is the most important, and the
second and third are of less importance. The first
is the most important, and the second and third
are of less importance. The first is the most
important, and the second and third are of less
importance. The first is the most important, and
the second and third are of less importance.

The first of these is the most important, and the
second and third are of less importance. The first
is the most important, and the second and third
are of less importance. The first is the most
important, and the second and third are of less
importance. The first is the most important, and
the second and third are of less importance.

The first of these is the most important, and the
second and third are of less importance. The first
is the most important, and the second and third
are of less importance. The first is the most
important, and the second and third are of less
importance. The first is the most important, and
the second and third are of less importance.